

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSA Bogdan Wysocki (spr.)**

Sędziowie: **SSA Małgorzata Mazurkiewicz-Talaga**

SSA Mikołaj Tomaszewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 sierpnia 2014 r.

sprawy z powództwa **M. R.**

przeciwko **A. K.**

o ochronę dóbr osobistych i zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na zarządzenie Przewodniczącego z dnia 26 czerwca 2014 r. wydane w sprawie o sygn. akt: XIIC 1471/14 Sądu Okręgowego w Poznaniu

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/ M.Mazurkiewicz-Talaga /-/ B. Wysocki /-/ M.Tomaszewski

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem na podstawie art. 130² § 1 k.p.c. zwrócono powodowi pozew wobec braku należytej opłaty tj. opłaty od roszczenia majątkowego.

Zażalenie na powyższe zarządzenie złożył powód, wniósł o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Powód zarzucał rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 130² § 1 k.p.c. w zw. z art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji uznanie, że roszczenie majątkowe o zapłatę kwoty 200.050 zł podlega opłacie stosunkowej, podczas, gdy prawidłowa wykładnia powinna prowadzić do wniosku, że pozew o ochronę dóbr osobistych i to zarówno związane z nim żądania majątkowe jak i niemajątkowe, podlegają opłacie stałej w wysokości 600 zł, a zatem pozew powinien zostać przyjęty do rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przepis art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., Nr 90, poz. 594 ze zm.) przewiduje, że opłatę stałą w wysokości 600 zł pobiera się od pozwu o ochronę dóbr osobistych. Ochrona dóbr osobistych, zgodnie z art. 24 k.c. może polegać na roszczeniach o charakterze niemajątkowym - żądanie stosownego przeproszenia, jak i na roszczeniach majątkowych - zadośćuczynienie za

doznaną krzywdę lub żądanie zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany przez poszkodowanego cel społeczny.

Wprawdzie art. 26 ust. 1 pkt. 3 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych przewiduje, że w sprawach o ochronę dóbr osobistych pobiera się od pozwu opłatę stałą wynoszącą 600 zł, lecz nie ulega wątpliwości biorąc pod uwagę treść art. 26 ust. 1 pkt. 6 powyższej ustawy, że opłata ta dotyczy jedynie roszczenia o ochronę praw niemajątkowych.

Wobec tego, jeżeli pozew zawiera połączenie żądań majątkowych i niemajątkowych, to opłata sądowa powinna być wyznaczona zarówno na podstawie art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy o kosztach sądowych do roszczeń niemajątkowych jak i na podstawie art. 13 w/w ustawy do roszczeń majątkowych.

Tego rodzaju wykładnia jest zresztą utrwalona zarówno w judykaturze, jak doktrynie (por. np. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 16 października 2009 r. w spr. III CZP 54/09, OSNC, z. 3 z 2010 r., poz. 34 oraz Komentarz do ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Katarzyna Gonera, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2006 r., s. 153).

Należy zauważyć, że w niniejszej sprawie pozew zawiera połączenie dwóch żądań niemajątkowego jak i majątkowego. Wobec tego opłata sądowa od pozwu powinna być uiszczona zarówno od roszczenia niemajątkowego jak i od roszczenia majątkowego.

Pełnomocnik powoda, składając pozew, uiszczył od niego opłatę w wysokości 600 zł, nie wskazując, na poczet jakich dochodzonych roszczeń ma ona być zaliczona.

Również w zażaleniu skarżący nie żąda zaliczenia tej kwoty na poczet roszczeń o charakterze niemajątkowym, forsując bezzasadną tezę, że jest ona wystarczająca do pokrycia opłaty co do wszystkich roszczeń pozwu.

W tej sytuacji nie ma podstaw do samodzielnego zaliczenia przez sąd tej kwoty, wbrew jednoznaczniemu w tej mierze stanowisku powoda, na opłatę od roszczeń niemajątkowych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. orzekł jak w sentencji orzeczenia.

/-/ M.Mazurkiewicz-Talaga /-/ B. Wysocki /-/ M.Tomaszewski